

» Θάλασσαν κεκαλυμμένην μπό πλοίων και
» ναυτών· ἀφ' ἑτέρου δὲ ἀναζητήσωμεν δι'
» διλίγης μελέτης τὰ προκύψαντα ἐξ ὅλων
» τούτων ἀληθῆ πλεονεκτήματα πεδὸς τὴν
» εὐημερίαν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, δὲν δυ-
» νάμεθα ἡ νὰ ἐκπλαγῶμεν θεωροῦντες
» τὴν μεγάλην δυσαναλογίαν τὴν μεταξὺ¹
» τῶν πραγμάτων τούτων ἐπικρατοῦσαν,
» καὶ νὰ οἰκτείρωμεν τὴν τυφλότητα τοῦ
» ἀνθρώπου διτις, ἵνα διατρέψῃ τὴν μωρὰν
» ἀλαζονείαν του καὶ δὲν ἥξενται διοῖον
» μάταιον ἔκυτον θαυμασμὸν, ἐπιδιώκει
» μετὰ ζήλου ἀπάστας τὰς ταλαιπωρίας, ὃν
» ἔστιν ἐπιδεκτικὸς, καὶ ἂς ἡ εὔεργετικὴ
» φύσις ἐφρόντισε ν' ἀπομακρύνῃ ἀπ' αὐ-
» τοῦ. □

'Εμ. Γιαννακόπουλος.

Η ΠΤΩΣΙΣ ΤΩΝ ΦΥΛΛΩΝ.

Τὸ φαινόμενον τῆς πτώσεως τῶν φύλλων,
καὶ τοις κοινότατον, δὲν ἔξιγενται εὔκρλως.
Ἐντούτοις ἴδού τὰ αἴτια, ὅτινα καὶ ἐνδια-
φέροντα εἶναι καὶ διδακτικά:

Ἡ φύσις φαίνεται ὅτι τὰ πάντα προπα-
ρεσκεύασse διὰ τὸν χωρισμὸν τοῦ φύλλου ἀ-
μα τοῦτο φανῆ ἀπὸ τῆς ἀνοίξεως. Ὁταν ἀ-
νοίξῃ ἐν τῇ ἀτμοσφαίρᾳ, ὁ μίσχος εἶναι συν-
έχεια τοῦ καυλοῦ· ἀλλὰ καθ' ὅσον τὸ φύλ-
λον καὶ ὁ καυλὸς ἀναπτύσσονται, γίνεται
εἰς τὴν βάσιν διακοπὴ μεταξὺ τῶν ἴνωδῶν
καὶ κυψελωδῶν πλευράτων, ὥστε νὰ σχη-
ματισθῇ βαθμηδὸν εἰδος ἀρμοῦ κατὰ τὸ
μᾶλλον ἡ ἡτταν ἐντελοῦς.

Οἱ ἀρμὸς οὗτος προσγίνεται διὰ τῆς ἔξα-
κολουθήσεως τῆς αὐξήσεως; τοῦ καυλοῦ ἀφ'
οὐ τὸ φύλλον ἀνεπτύχθη, ὥπερ γενικῶς γί-
νεται εἰς τινας ἑδομάδας. Ἀφοῦ ἐντελῶς
ἀναπτυχθῇ τὸ φύλλον, ἡ βάσις τοῦ μίσχου
του δὲν δύναται πλέον νὰ προσαρμοσθῇ ἀ-
κριβῶς εἰς τὴν διάμετρον τοῦ καυλοῦ, διτις
ἔξακουσθει νὰ αὐξάνη, καὶ καθίσταται ἀναγ-
καία διάρρηξις μεταξὺ τῆς βάσεως ταύτης
τοῦ μίσχου καὶ τοῦ καυλοῦ. Ἡ χάρισις ἀρ-

χίζει ἐκ τοῦ κέντρου καὶ ἀναπτύσσεται ἕως
οὗ ἐπὶ τέλους φθάσῃ τὰς ξυλώδεις ἵνας,
ἐφ' ὧν κυρίως στηρίζεται ὁ μίσχος.

Ἐνῷ δὲ ἡ φύσις, διὰ τῆς χωρίσεως ταύ-
της, ἐπιφέρει πληγὴν, λαμβάνει μέτρα πρὸς
θεραπείαν αὐτῆς, διότι βλέπομεν τὴν ἐπι-
δερμίδα τοῦ καυλοῦ ν' ἀναπτύσσεται εἰς τὴν
ἐπιφάνειαν τοῦ τραύματος οὗτως, ὥστε, δι-
ταν τὸ φύλλον ἀποσπάται, τὸ δένδρον δὲν
ὑποφέρει ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων πληγῆς ἀ-
νοικτῆς. Οὕτω ληφθέντων τῶν προρυλακτι-
κῶν μέτρων, τὸ φύλλον ἀποδιώκεται εἴτε
ὑπὸ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ κάλυκος, διτις εἰ-
ναι εἰς τὴν βάσιν του, εἴτε ὑπὸ τοῦ ἀνέμου,
εἴτε ὑπὸ τοῦ λιδίου βάρους. Ἀμα δὲ τὰ
λαμπρὰ χρώματα τῶν φύλλων τοῦ φθινο-
πώρου ἀρχίζωσι νὰ μαραίνωνται καὶ τὰ
πάντα εἰσὶ προπαρεσκευασμένα διὰ τὸν χω-
ρισμὸν, ὁ ἀνεμός ἐπέρχεται βαρύς· ἀπογυ-
μνοῖ δὲ τότε τὴν κορυφὴν τῶν δένδρων, καὶ
διασκορπίζει εἰς παχέα στρώματα τὰ φύλ-
λα ἐν τοῖς ἀγροῖς.

Ἡ πτῶσις τῶν φύλλων ἄρα εἶναι τὸ ἀ-
ποτέλεσμα τακτικῆς ζωϊκῆς προΐστης κι-
νήσεως, ἀρχομένης ἀπὸ τοῦ σγηματισμοῦ
τοῦ φύλλου καὶ ληγούσης ἀμα τοῦτο οὐδό-
λως πλέον γρησιμεύη εἰς τὸ δένδρον ὥπερ
τὸ παρήγαγε. Πρὸς τούτοις ὁ πάγος τοῦ
φθινοπώρου, συστέλλων αἴρνης τοὺς καυ-
λοὺς εἰς τὴν βάσιν τοῦ μίσχου, ἐπιταχύ-
νει τὴν πτῶσιν τοῦ φύλλου. Ἀπαντες πα-
ρετήρησαν κατὰ τὰς πρωΐας τοῦ φθινοπώ-
ρου, ὅταν ἐπικρατῇ πάγος, ὅτι ἡ ἐλαχί-
στη πνοὴ τοῦ ἀνέμου ῥίπτει σωρούς τὰ
φύλλα. (The Garden.)

Δ. Ο. Σ.

ΜΥΡΜΗΚΩΝ ΜΑΧΗ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ.

Ἐν ταῖς Ἱνδικέσαις πολιτείαις τῆς Ἀ-
μερικῆς συχνότατα, ἀνὰ πᾶν σχεδὸν βῆ-
μα, ἀπαντᾷ τις μικρὸν μέλανα μύρμηκα,
ὅν ἀποκαλοῦσι πλάρητα ἡ μωρός. Ἀμα
ὑλίψη τις τοῦτον, ἔξερχεται ἰσχυροτάτη

δομή μυρμηκικοῦ δέσμου. Τὸ ἔντομον δὲ τεῦτο, ταχὺ δν εἰς τὰς κινήσεις του, δὲν χαράσσει ἀτραπούς, ὅπως πολλὰ εἴδη μυρμήκων, ἀλλὰ περιπατεῖ ὅπως τύχη, καίτοι ἀκολουθεῖ τὴν αὐτὴν διεύθυνσιν ἐπὶ τινας ἑκατοντάδας μέτρων, ἐπανεργόμεναν συνεχῶς εἰς τὴν πρώτην δόδον καὶ καταβάλλον τρίς ἢ τετράκις περισσότερον χρόνον ἢ δύσις ἀπαιτεῖται· οὐα φθάσῃ εἰς τὸν πρὸς δινόρον του.

Καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῆς δόδου των εἰς ἀποστάσεις ἀνίσους, οἱ μύρμηκες οὗτοι ἔχουσιν ἀποθήκας ἢ σταθμούς, οὓς συνεχῶς ἐπισκέπτονται, ὅταν δηλ. μεταβαίνωσιν εἰς τὰ πέριξ, καὶ φρίνεται ὅτι τοῦτο θεωροῦσι καθῆκον σπουδαῖον. Ἐντούτοις πιθανὸν τὸ μέρος ὅπερ ἀποκαλῶ σταθμὸν νὰ ἦναι γραμμὴ πόλεων δμοσπόνδων, μεταξὺ τῶν δποίων γίνεται ἐπόριον μέγα. Τὸ κατ' ἐμὲ, ἀδύνατον νὰ μὴ ἀναγνωρίσῃ τις ὅτι καθ' ὅλην τὴν μεταξὺ τῶν πόλεων τούτων ἀπόστασιν ὑπάρχουσιν ἀποκατεστημέναι σχέσεις σπουδαιόταται καὶ πληρέσταται.

Ἀκρωτηρίασον ἔνα μύρμηκα ἐνῷ περιπατεῖ εἰς τὴν δόδον του· εὐθὺς θὰ ἐπιφέρῃς πανταχοῦ σφοδροτάτην ταραχὴν. Ἐντὸς δύο ἢ τριῶν λεπτῶν ὑπὲρ τους πεντακοσίους συνοδοιπόρους θὰ ἐπισκεψθῶσι τὸν ἀπόμαχον καὶ εἰ μὲν ἴδωσιν ὅτι δυνατὸν νὰ θεραπευθῇ, βοηθοῦσιν αὐτὸν ἔως οὖ ἀνορθωθῆ ἢ κατορθώσῃ νὰ συμβαδίσῃ μετά τῶν ἄλλων, εἰ δὲ ἀποθάνῃ, μετακομίζουσιν αὐτὸν ἔξω τῆς δόδου καὶ δλοι τρέπονται εἰς τὸ ἔργον των ὁς ἀν μηδὲν συνέβη.

Τὸ πάντων ἀληθῶς περιεργότατον εἶναι ὅτι τὰ ζῶα ταῦτα ἐνίστε κηρύττουσι πόλεμον πρὸς τὸν ἐρυθροκέραλον μύρμηκα τῶν δένδρων, συνεχῶς δὲ ὁ πόλεμος ἀπολήγει εἰς μεγίστην καταστροφήν. Καὶ τοιοὶ μικροὶ μέλανες μύρμηκες δύνανται ἐνίστε νὰ παρατάξωσιν εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης δεκαπλασίους καὶ ἐπέκεινα μαχητὰς περισσότερους τῶν ἐχθρῶν των, τῶν ἐρυθροκέραλων δηλ., συνεχῶς ὅμως ἡττῶνται. Παρευρέθην εἰς μάχην μεταξὺ τῶν δύο γενῶν καὶ εἶδον ὅτι διῆρκεσε & ἔως 5 ὥρας.

Σώματά τινα εἶχον ἥδη ἀρχίσει σφοδρὰν πάλην κατὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου· ἐμάχοντο δὲ ἐν τῷ μέσῳ τῆς ὁδοῦ καὶ δὲριθμὸς τῶν μαχητῶν ἡδύκανε ταχέως. Ως ἐκ τῆς κοινῆς συνηθείας τοῦ προαριστεύσας, ἐπαυσα τὰς παρατηρήσεις μου· ἀλλ' ὅτε ἐπανηλθον, οἱ δύο στρατοὶ εἶχον ἐνισχυθῆ πολὺ, διότι ἀδιαλείπτως ἔφθανον ἐπικουρίαι καὶ ἡ μάχη ἐξετείνετο ἐπὶ χώρου μήκους τριῶν μέχρι τεσσάρων μέτρων.

Ἡ πειθαρχία καὶ δὲ τρόπος τοῦ πολεμεῖν δλως διάφορος ἦν παρὰ τοῖς δύο γένεσιν. Οἱ μικροὶ μέλανες κυρίως προσέβαλον τους ἐχθρούς εἰς τὰς κνήμας καὶ τοὺς πόδας· ἐπειδὴ δὲ ἡταν περισσότεροι τῶν ἐρυθροκέραλων, κατέρθουν, ἐπιτιθέμενοι δύο ἢ τρεῖς καθ' ἕνδες, νὰ ἀκρωτηριάσουν αὐτοὺς καὶ πολλοὺς νὰ καταστήσωσιν ἀνικάνους πρὸς μάχην. Ἀπ' ἐναντίου, οἱ ἐρυθροκέραλοι ἡσχολοῦντο ν' ἀποκεφαλίζωσι τους ἀντιπάλους, καὶ τοῦτο κατώρθουν μετὰ καταπληκτικῆς δεξιότητος καὶ εὐχερείας. Οτε λοιπὸν ἐπέστρεψα εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης οἱ δύο στρατοὶ εἶχον λάβει ἐπικουρίας καὶ ἡ μάχη ἐξετείνετο· ἐξ ὅσων δὲ ἐδυνήθην νὰ κοίνω, ἡ σκηνὴ ἦν φοβερὰ καὶ δολάνατος· ἐθέριζε δεξιὰ καὶ ἀριστερά.

Μετ' οὐ πολὺ οἱ μικροὶ μέλανες μύρμηκες διεβίβασαν διαταγὰς ἵνα στείλωσιν αὐτοῖς ἀπασαν τὴν ἐφεδρείαν, καὶ ἐκ τῶν πυλῶν μιᾶς τῶν μεγάλων πόλεων αὐτῶν, ἀπεγούστος ἐξήκοντα ἐξ βήματα, ἥργισαν νὰ ἔργωνται χιλιάδες ἀτόμων. Πρόδηλον ὅτι ἔβαινον γοργῷ βήματι, δὲ δὲριθμὸς αὐτῶν τόσος ἦν, ὅστε κατὰ τὴν πορείαν των (κατέχουσαν μῆκος 30 ποδῶν) ήθελεν ἐκλάβει τις αὐτοὺς ἀντὶ βαθείας μελανόγρων ταινίας, μὴ ἐχανούσης ἄκραν, διέτι ἀδιαλείπτως ἐξήρχοντο ἐκ τῆς πόλεως των ἀνὰ χιλιάδας.

Δυστυχῶς κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην δὲ ἐν τῷ πεδίῳ τῆς μάχης στρατός των ὑπεχωρησεν, ἡττήθη καὶ διέταξεν ὀπισθοχώρησιν καταστρεπτικὴν, τοῦ πανικοῦ φόνου ἀποδειχθέντος μεγάλου. Εὖθὺς ἐν τῇ ἀτάκτῳ φυγῇ των οἱ πρόδρομοι συνήντησαν τους

ἐπικούρους καὶ ἀνεκοίνωσαν τῇ πρωτοπορείᾳ τὴν πανωλεθρίαν. Τότε δὲ πανικὸς φόβος ἐγενικεύθη καὶ οἱ ἐπίκουροι μετὰ τῶν ἀπολειφθέντων πρώτων μαχητῶν δρομαῖοι κατέφυγον εἰς τὴν πόλιν των, ἐντὸς πέντε δὲ λεπτῶν οὐδεὶς ζῶν μύρμηξ ἔμεινεν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. Ἡ εἰδησις τῆς μεγάλης ταύτης μάχης καὶ τῶν ὀλεθρίων ἀποτελεσμάτων αὐτῶν ἐφάνη ἡμῖν ὅτι ἀνεκοινώθη εἰς τοὺς περιπόλους ὑπὸ αὐτῶν τῶν μὴ συμπολεμησάντων, ἀλλ’ ἀσχολουμένων εἰς τὰ συνήθη ἔργα των· διπωσδήποτε ὅμως, τὸ δι’ ἥμᾶς βέβαιον ἦν ὅτι δλοι οἱ μέλανες μύρμηκες ἀμέσως ἐγένοντο ἄφωνοι ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς καθ’ ὀλην τὴν περιχώραν.

Τὸ αὐτὸ δόμως δὲν συνέβη καὶ ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης. Πολυάριθμοι ἐπιθεωρηταὶ εἰσέβαλον εἰς τὸ αἰματόφυρτον πεδίον καὶ ἐπὶ πολλὰς ὥρας ἐπέμοχθον ἐξετέλουν ἔργον. Οἱ πλειστοις ἐβοήθουν τοὺς τραυματίας, ὄντας πολλοὺς, καὶ μετέφερον εἰς τὴν σκιάν προχώματος, σχηματισθέντος ὑπὸ θαρρέως φορτωμένης ὁμαζῆς, ἵνα προφυλάξωσιν αὐτοὺς ἀπὸ τὰς πυριφλεγεῖς ἀκτίνας τοῦ ἥλιου, αἵτινες ἦσαν ἀνυπόφοροι (διότι ή ὥρας ἦν σχεδὸν ἐνδεκάτη). Ικανοὶ τῶν ἐπιθεωρητῶν ἡσχολοῦντο ἵνα συναγάγωσι καὶ μετακομίσωσι τοὺς κορμοὺς τῶν ἀποκεφαλισθέντων μαύρων μυριάκων καὶ νὰ στοιχάσωσιν εἰς ξύλον δρυδὸς, ἐκεὶ πλησίον ὑπάρχον, ἐφ’ οὖ εἶχον πόλιν. Ὅπερεσα δὲ προέθεντο διὰ τῶν ἀκεφάλων αὐτῶν θυμάτων νὰ προσφέρωσι μέγα συμπόσιον πρὸς τιμὴν τοῦ Θεοῦ τοῦ πολέμου!...

Συγχρόνως μεγάλη παρετηρεῖτο δραστηριότης ἐκ μέρους τῶν ἐπιμελουμένων τοὺς τραυματίας. Πᾶσαν οὖτοι κατέβαλον ἐπιμέλειαν πρὸς περιποίησιν τῶν τραυματιῶν καὶ μεγίστην ἐδείκνυον πρὸς αὐτοὺς συμπάθειαν· ἐντὸς δὲ μιᾶς περίπου ὥρας πολλοὶ τῶν τετραυματισμένων ἐφάνησαν ἴκανοι πρὸς ἔργασίαν, ἐνῷ οἱ ἀποδεικνυόμενοι ἐτοιμοθάνατοι μετεφέροντο εἰς τὸ ξύλον ὑπὸ τῶν συντρόφων των.

Καὶ τοις πολλοὶ τῶν ἐρυθροκεφάλων ἐ-

τραυματίοθησαν, καὶ τινες σοβιαρῶς, ὀλλγοὶ ἦσαν οἱ φονευθέντες, οὓς ἐπίσης μετέφεραν εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, εἰς δὲ καὶ τὰ ἀκέφαλα πτώματα τῶν πολεμίων. "Οτε δὲ οἱ νικηφόροι ἐρυθροκέφαλοι κατέλιπον τὸ πεδίον τῆς μάχης, οὐδὲν ἄλλο ἔχνος τοῦ πολέμου ἀπελειφθη ἢ αἱ ἀποκεχωρισμέναι τῶν ἡττηθέντων κεφαλαὶ, αἵτινες ὡμοίαζον πρὸς ἄφιογόσπορον.

Μετάφρασις N. I. E.

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΑΜΕΡΙΚΗ.

ΑΓΓΛΟΥ ΠΕΡΙΠΗΣΙΣ ΕΙΣ ΝΙΚΑΡΑΓΟΥΑΝ.

Οἱ Ἀγγλοι φυσιολόγαι περιηγοῦνται πολὺ τῷ δέντρῳ δὲ δὲν εὐχαριστοῦνται νὰ παρατηρῶσι τὴν φύσιν μόνον ἐν τοῖς μουσείοις καὶ ταῖς διαφόροις συλλογαῖς, ἀλλὰ προτιμῶσι νὰ μελετῶσιν εἰς αὐτὰ τὰ μέρη ὅπου φύονται τὰ φυτὰ καὶ ὑπάρχουσι τὰ ἀρυκτὰ, τὰ ζῶα, τὰ ἔντομα, κτλ. Διὰ ταῦτα τὰ ἀριστα συγγράμματα—περιηγήσεις, φυσικὴ, ιστορία καὶ τόσα ἄλλα, δρείλονται κυρίως εἰς τοὺς Ἀγγλους φυσιοδίφας.

Ο Κ. Μπέλτ, μηχανικὸς καὶ φυσιολόγος, δοτις τέσσαρας ἔτη διέτριψεν ἐν τῇ Κεντρικῇ Αμερικῇ ὡς διευθυντὴς χρυσωρυχείου, πρὸ μικροῦ ἐξέδωκεν ἀξιον λόγου σύγγραμμα περὶ φυτῶν, ζώων, ἐντόμων, κτλ. τῆς Νικαραγούας, ἐξ οὗ καλὸν ἐνομίσαμεν νὰ ἐρανισθῶμεν τὰς ἐπομένας πληροφορίας.

Ἡ ἐπικράτεια τῆς Νικαραγούας διαιρεῖται εἰς τρεῖς παραλλήλους ζῶνας ἢ νομούς· τὸν ἀνατολικὸν, κείμενον εἰς τὸν Ἀτλαντικὸν ὥκεανὸν καὶ κεκαλυμμένον ἀπὸ λίαν ἐκτεταμένον δάσος, ὅπερ χαρηγεῖ εἰς τὸ ἐμπόριον καιουτσούκ καὶ ἀνακάρδιον (μαώνιον)· τὸν κεντρικὸν, δοτις ἀποτελεῖται ἀπὸ τὰς ἐπαρχίας Χοντάλες, Μανταγάλσα καὶ Σεγοβία καὶ ἐκτείνεται ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ ἀγίου Ιωάννου μέχρι τῆς Ὄνδούρας (πρὸς τὰ βο-